

ת"פ 16387/08/16 - מדינת ישראל נגד סמי ממן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16387-08-16 מדינת ישראל נ' ממן

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון מתביעות ירושלים נגד סמי ממן
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ניק קאופמן ועו"ד עידן גמליאלי מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, כפי שיפורט להלן:

האישום הראשון - ביום 21.3.2016 מכר הנאשם לשוטר סמוי אותו הכיר ערב לפני כן בפאב, סם מסוג חשיש במשקל 22.83 גרם. בעקבות שיחה בין השניים בפאב, אמר הנאשם לשוטר כי יוכל לארגן לו חשיש מרוקאי מחברים באשדוד. אז גם שוחח מהטלפון של השוטר עם "שמעון" ביום העסקה נסעו השניים לאשדוד, תוך שהנאשם משוחח מהטלפון של השוטר לצורך תיאום העסקה. בסופו של דבר, הגיעו השניים לאשדוד, ולאחר דין ודברים, שמעון מסר לשוטר את הסם וקיבל מהשוטר 1,400 ₪ בתמורה. הנאשם והשוטר חזרו יחדיו לירושלים כשהשוטר סירב לתת לנאשם מקצת מהסם, לבקשת הנאשם. בגין כך הודה והרשע הנאשם בביצוע עבירה של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים;

האישום השני - ביום 28.3.2016 תיווך הנאשם בין השוטר לאחרים, כשהאחרים מכרו לשוטר סוליות חשיש במשקל 94.96 גרם נטו תמורת 4,000 ₪. היוזמה לעסקה הייתה של השוטר, והנאשם קישר בינו לבין האחרים, כאשר העסקה בוצעה באשדוד, בנוכחות הנאשם, כשהאחרון אף קיבל 100 ₪ בעטייה. בגין כך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של **תיווך לסחר בסמים**, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים;

האישום השלישי - ביום 4.4.2016 קשר הנאשם קשר יחד עם אחרים למכור סמים לשוטר. בתחילה, ביקש השוטר לרכוש כמות גדולה בשווי 18,000 ₪, שהפחידה את הנאשם והאחרים. לבסוף סוכם על רכישת שתי סוליות חשיש, ואולם העסקה לא יצאה אל הפועל. בגין כך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי

סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

מהלך הדין

כתב האישום בתיק זה הוגש יחד עם בקשה למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, ביום 7.8.2016. לאחר הפניית הנאשם לשירות המבחן, החליט חברי, כב' השופט מינטקביץ', על שחרורו של הנאשם בתנאים לקהילת "בית אביבה", וזאת ביום 26.10.2016 (יום השחרור לקהילה). הנאשם שהה בקהילה במשך שנה תמימה, וביום 25.10.2016 עבר לשלב ה"הוסטל" שם שהה תקופה ארוכה והשתלב בעבודה. יחד עם זאת, לאחר סיום כל אלה, ניתק הנאשם קשר למעשה, עם שירות המבחן, ולא המשיך במתן בדיקות שתן או בהמשך מעקב טיפולי. ביום 3.10.2018 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה עונשית, כשהמאשימה הודיעה שעמדתה היא למאסר. הדיונים נדחו מעת לעת על-מנת לאפשר לנאשם, למרות קשייו המרובים, למצות את התהליך הטיפולי, לצערנו ללא הצלחה.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו תסקירים רבים. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם בחודש אוגוסט 2019 עולה, כי הנאשם כבן 31 (כיום כבן 34), רווק. הוא עלה ממרוקו בהיותו כבן 15 ושהה בפנימיה. הוא סיים בהצלחה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. עם זאת, כשהיה כבן 16, היה מעורב בתאונה בעת טיול, שבה נפגע קשה בראשו. פציעתו הצריכה שיקום ממושך, הוא הוכר כנכה בביטוח הלאומי, בגין כך לא גויס לצבא. הוא אף נדרש לטיפול תרופתי פסיכיאטרי בשל חרדות מהן סבל. הוא החל להשתמש בסמים בתחילת שנות העשרים לחייו, לרבות חשיש וקוקאין, וכן צרך באופן מופרז אלכוהול. בשנת 2014 ניסה להיגמל ביוזמתו, ללא הצלחה. קשריו עם משפחתו מורכבים מהסיבות שנמנו בתסקיר, כך שלא אחת, מצא עצמו מחוסר דיור ומקום לינה קבוע. הוא התקשה להחזיק בעבודות לאורך זמן ולא שמר על יציבות כללית בחייו. למרות הצלחתו בתהליך הגמילה האחרון, שתואר לפני כן, שבוצע במסגרת הליך המעצר בתיק הנוכחי, הוא לא הצליח להמשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת התיק העיקרי, ולנוכח היעדר מתן בדיקות שתן, שירות המבחן לא יכול היה לדעת מה מצב צריכת הסמים של הנאשם לעת הגשת התסקיר. שירות המבחן ציין, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד למעשים, הוא מאופיין באימפולסיביות ובחוסר יציבות, ובהיעדר שיתוף פעולה, לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. יצוין, כי מהתסקיר עולה כי לנאשם רישום פלילי בעבירת אלימות נגד בת זוג, אולם הליך זה הסתיים מחמת מצבו הנפשי של הנאשם. בהקשר זה יצוין, כי הנאשם נבדק ע"י פסיכיאטר במסגרת הליך המעצר, ולא נמצאו קשיים באחריותו או בכשירותו.

בתסקיר המשלים בחודש ספטמבר 2019 שב וחזר שירות המבחן על סקירת חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם, ואי-נטילת בדיקות סמים ממנו. השירות התרשם כי הנאשם הגיע לפגישה עמו תחת השפעת סמים, התרשם מחוסר מוטיבציה לטיפול ולהסתייעות בשירות המבחן, ולכן שב ונמנע מהמלצה טיפולית.

בתסקירים נוספים עולה, כי הנאשם המשיך שלא למסור בדיקות שתן בשירות המבחן. לצד זאת, ברר באופן עצמאי פניה לטיפול גמילה, שבסופו של דבר לא יצא אל הפועל לאחר שהנאשם נמלך בדעתו והחליט שלא ללכת לטיפול במסגרת כוללנית, למרות שנמצא מתאים לכך. בהמשך נותק כללי הקשר עם גורמי הטיפול.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

בסופו של יום לא ניתן היה להגיש חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשל קשיים של הנאשם.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר ממושך תוך שעמדה על חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם למרות ההזדמנויות שניתנו לו וענישה נלווית. מאידך, הסניגור הדגיש את קשייו את הנאשם ומאפייניו נוכח קורות חייו, וביקש להתחשב במצבו ולהקל בעונשו. הסניגור הציג מסמכים רפואיים הנוגעים לנסיבותיו הרפואיות של הנאשם, שיש להן קשר ישיר לתאונה הקשה שעבר, ולהשפעתה על המשך חייו.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - סחר בסמים - ברע"פ 3343/07 **מכאני** נ' **מ"י** (מיום 26.7.2017) נאמר: "כאשר מדובר בסחר בסמים השיקול העיקרי אינו שיקומו של העבריין, אלא הצורך המובהק במתן עונש מרתיע בדמותם של מאסרים ממושכים בפועל. סוחרי הסמים גורמים להרס חייהם של רבים ובעיקר צעירים הנופלים למעגל של מסכנות וצער הגורמים אומללו למשפחותיהם".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירות מתוכננות, שהצריכו תיאום ואף נסיעה בין עירונית לצורך מימון העסקה; העבירות בוצעו מתוך כסף; מדובר בנאשם בגיר שחזקה שידע את הפסול שבמעשיו. יחד עם זאת, מהמסמכים שהוצגו לי עולה כי הנאשם אכן סובל מלקות שיש לקחת אותה בחשבון ביחס למידת אחריותו בסופו של יום, אם כי יש לתת לכך משקל מוגבל; הנזק מביצוע עבירות סמים הוא נזק פוטנציאלי חמור, בשל הכנסת משתמשים תמימים למעגל המכורים לסמים. במקרנו מדובר בסוכן, כך שהנזק בפועל היה מצומצם, אם כי החשיבות היא דווקא בנזק הפוטנציאלי, אשר נובע מהישנות העבירות ותכנון וכן מעצם יכולתו של הנאשם להוות גורם פעיל בהוצאה לפועל של עסקאות סמים. מדובר בכמויות לא קטנות של סם.

מדיניות הענישה הנוהגת - הכלל בעבירות של סחר בסמים הוא מאסר בפועל. יחד עם זאת בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה, תיתכן גם ענישה אחרת. מפנה לרע"פ 5494/19 **רנד** נ' **מ"י** (מיום 22.8.2019), שם דובר בסחר בסם מסוג קריסטל ושימוש בקוקאין, כך שהנסיבות חמורות מענייננו. שם אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, כשהוער שמדובר בעונש מקל, אך כזה מהתחשב בנסיבותיו של הנאשם; ברע"פ 1183/18 **ששון** נ' **מ"י** (מיום 21.3.2018) אושר מתחם שבין מספר חודש מאסר ועד 12 חודשי מאסר, ועונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות של סחר בסם מסוג LSD, שגם הוא, חמור מאשר ענייננו; ברע"פ 7996/12 **יוסף** נ' **מ"י** (מיום 23.1.2013) אושר מתחם ענישה שבין 7 ל-18 חודשי מאסר בגין סחר בחשיש וקוקאין.

ועונש מאסר של 21 חודשים.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 3 ל-12 חודשי מאסר לרבות אפשרות של ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר מדובר במתחם אחד לשלושת האישום, שכן מדובר באירוע אחד על פי הזהות שבין הצדדים, אופן פעולת הנאשם והסוכן, סוג הסמים וסמיכות הזמנים הרבה - הקריטריונים הנדרשים לבחינת "קשר הדוק". ר' בהקשר זה: ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם כבן 34, רווק, שאין משפחה הנסמכת עליו לצרכי פרנסתה וכלכלתה; נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן פשוטות, ולחלקן התייחס שירות המבחן בתסקיריו, ולא אביאן כאן מחמת צנעת הפרט; נדמה כי תחושת התלישות של הנאשם לאורך השנים שבאה לידי ביטוי בקשר הלא יציב עם משפחתו, נדודיו וחוסר יכולתו למצוא מנוח לכף רגלו, היו ברקע המעשים; לנאשם רישום פלילי בעבירה לא רלבנטית, שהסתיים בשל מצבו הנפשי, ואף זהו שיקול לקולא; הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר וידועה ההשפעה הרעה של מאסר ראשון על אדם; קיים רכיב של חלופי זמן מאז ביצוע העבירות, כאשר היה פער זמנים בין ביצוע העבירות במרץ 2016 ועד מעצרו של הנאשם ביולי-אוגוסט 2018. לצד כל אלה, כל ניסיונותיו של בית המשפט להושיט יד לנאשם לצורך מיצוי תהליך טיפולי, וזאת תוך התחשבות בנסיבות חייו, עלו בתוהו, בשל התנהלות הנאשם עצמו, שהחמיץ הזדמנות אחר הזדמנות לעלות על מסלול שיקום. ברור לבית המשפט, כי גמילה ושיקום מהתמכרות אינם בגדר מילה בלבד, וכי יש קושי רב ללכת בדרך זאת, ונדרשים לכך כוחות משמעותיים. ואולם, יש גבול לכברת הדרך שבית המשפט יכול ללכת לטובת נאשם, שבסופו של יום, לא מוצא את הכוחות להתמודד עם מצבו למרבה הצער. הדברים נאמרים, שעה שההליך נמשך זמן רב, והדחיות כולן, נבעו מהרצון למצות את התהליך הטיפולי, שנכשל.

המיקום במתחם - יש להעמיד את הנאשם באמצע מתחם הענישה שקבעתי ויש להטיל עליו מאסר בפועל מאחורי סורג וברזל.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל ויום אחד לריצוי בניכוי מלא של ימי מעצרו בתיק זה ובתיק מעצר הקשור;
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, בתוך 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. חודש מאסר שלא ירצה, אלא אם יעבור הנאשם על עבירת עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים וכן עבירה של קשירת קשר לפשע או לעוון, בתוך 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. בנסיבות חייו של הנאשם, מצאתי להימנע מהטלת רכיב כספי.

נוכח מצבו התלוש של הנאשם, שב"ס מתבקשת להתייחס אליו כאל אסיר נזקק ומתבקש לנפק לו את כל הדרוש ע"פ נהלי שב"ס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"ב, 04 אפריל 2022, במעמד הצדדים.